

SZERKESZTŐI IRODA:

Központja 21. szám. (Postapénztár) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Videkre postán, vagy helyben házhoz hordva
16 frt. Negyedévre
8 frt. Egy órára helyben 4 frt.
Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnep napokon.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ES TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Boldog-utca 33. szám.

HIRDETESI DIJAK

Egy cztimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedveimben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántári cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A Rozenberg ur sérelme.

Tegnap délután Zalánról a következő táviratot vettük:

Ma hetvenöt választó polgár nevben belügyminiszterhez, a miniszterelnökhöz a képviselőkhez elnökhöz a következő könyv lett feladva: A magyar-igeni kezelt két kormánypárti jelölt van. Az egyik jelölt B. Kemény Géza érdeklődésére a Kemény család javára a megyei tisztviselői mozgószék van; főispán, alispán, házi írás jogszabályai és Gy. Fehérvár vármegye polgármestere a jelölttel faluról falura, fenyegetőznek és minthogy ez sem az eredményt elérni, hogy népszavazás jöjjön, a megyei polgármestert meggyerjék, most már a legdurvább károkhöz folyamodnak. Teleky József, azaz Albert, Szász József szolgabírák egyet letartóztatással, vasbavarrással fenyegetnek és kemény megtorlást ígérve. A halál esedezünk nagyméltóságodhoz, hogy választás szabadsága és a közigazgatási hatalmuk által felfüggesztett jogukat helyreállítsa érdekében a megyei közigazgatási hatóságokat a törvény és szabadság tekintetben tartására sürgősen utasítani kérem. Hetvenöt választó polgár nevével.

E táviratnak rövid értelme ez: A magyar-igeni kerület kikiáltotta b. Kemény Gézát képviselőjelöltnek. Mivel pedig mellette foglalt állást a hivatalos vármegye és a nem hivatalos megye legnagyobb része: ennél fogva a választás egyhangúnak és ingyenesnek ígérkezett. Tudvalévő dolog azonban, hogy majd minden kerületnek van választói, kik minden áron fenn tartják tartani a választás szabadságát és így más jelöltet is keresnek — nyit — ki ezen szabadságnak az árát meg is fizeti. Így jött ott szóba Rozenberg ur, a ki ügyvéd Budapesten és megítélte gróf Batthyányt egy vezetés alatt. Vagyis, M. Igenben a kormánypártnak két jelöltje van. Egy ingyenes, a kit pártol a vármegye; és egy pénzes, a kit pártolnak azok a tudomkik, kiket nem méltatlanul tekinthetnek el a választások hollómarainak.

Már most megindul a küzdelem. A Kemény párt ugylátszik terrorizál hivatalos hatalommal; a Rozenberg párt korrumpál pénzzel. Ez ugyan nincs kimutatva a táviratban, de benne rejlik a dolgok és viszonyok veséjében. Vagyis:

Rozenberg ur: egyszerűen Rozenberg ur. Könyvet nem írt; a t. akadémiának, Kisfaludy Petőfi társaságnak nem tagja, hírlapi cikkeket, vagy értekezéseket egyik másik szemlében nem olvasunk tőle; vármegyei, városi, parlamenti szereplése nem volt; mint ügyvéd sem védbeszédeivel, sem kodifikációs munkáival híressé magát nem

tette. A publicistikának, avagy szépirodalomnak, avagy közgazdaságnak egyetlen ága sincs a melyen ismerhetnők működését.

Honnan van tehát Rozenberg urnak az a jogcíme, hogy m. igeni követjelölt legyen?

Mert br. Kemény Géza sem dolgozott ez ideig tudunkkal a hallgatóság számára. De legalább odavaló birtokos, ismerik személyét, viszonyait, gondolkodását, megbízhatóságát; apja, nagypapja, ősapja is ott birtott lakott; rendre a falukban — ez itt Keménybirtok, amaz Bánffy birtok, ott az Zeyk-birtok Ebből az erdőből ez vagy az a koporsó került ki, abban a temetőben van az egyik sír, a másikban a másik, aztán a harmadik és a századik ... a merre néz, a merre lát le a Kenyermezőig, hol Kemény Simon hősi halált halt, mindenütt talál egy földdarabot melyet az ő Valakije szántott, talál egy házat melyet az ő Valakije épített és egy hantot, melyre az ő Valakijének vére hullott. Vére, vagy könyve, vagy verejtéke ...

Mert én nem tudom, hogy minő kötelezettségei lehetnek Rozenberg urnak a m. igeni kerület iránt; de azt tudom, hogy minő erős az a kötelezés, melyet az együttlét, a közös érdek, a hagyomány, a családi név — a fa, melyet apánk ültetett, a mező melyet kaszáltunk, a kút melyből nemzedékek óta merítünk, a szőlő melynek borát évszázadok előtt is a mi pinceink érlelték — hogy mindezt minő kötelezettségeket állapít meg.

Nevezheti ezt a felfogást a journalok liberalizmusa feudálisnak: én megállapítva láttam ez által a b. Kemény Géza jelöltségének jogcímét.

Hanem a Rozenberg ur jogcíméről mit sem tudok. Mert ha legalább ott született, ott lakott, ott élt volna! De Rozenberg urnak nyilvános érdemei épen olyan ismeretlenek, mint b. Kemény Gézának. S e mellett soha sem látták, soha sem ismerték a választók. Soha sem osztottak együtt a jégverés csapásában, az eső áldásában, a napfény melegében. Nem köti őket össze sem a közös múlt gyökere, sem a jelen érdekszála, sem a jövő reménysugara.

Honnan van mégis, hogy Rozenberg ur ott jelölt — ha nem a pénz erejénél fogva? Kinek adott és mennyit adott? ezt én bizonyítani nem tudom. Sőt nem is hallottam senkitől, hogy egyáltalában adott-e valakinek. De a főnébbség alapján, lelkiismeretem teljesen nyugodt az iránt, hogy nem élttem vissza bíráló helyzetemmel.

És a Rozeberg párt panaszkodik a kormánynál és képviselőháznál a hivatalos erőszak ellen. Elég baj, ha így van. Az alkotmány sérelmét s a szabadság veszélyét látjuk a hivatalos beavatkozásban mindig és mindenütt. De százszor inkább tűnjük a hivatalos beavatkozás terrorizmusát, mint a pénz korrupcióját. És százszor inkább látunk egy erőszaknak engedő népet, mint egy megvásárolt népet.

Ha Rozenberg urat ott akár mint publikus akár mint magán embert ismerjük — s mégis ilyen helyzetbe jönne a pártja; vagyis ha csak egy ökönyálnyi szálunk is volna arra, hogy ő ott jogosult jelölt: bizonyára pártját fogná a hivatalos üldözéssel szemben. Így azonban csodálkozom a közigazgatás közegein, hogy nem keresik és találják meg a korrumpálás bizonyítékait s nem fűzik láncra mind azokat a jó madarakat, kik piacznak tekintik a forumot és szerzési módnak a választást.

Zongor.

Politikai hírek.

A király sz. val. Az osztrák-magyar monarchia uralkodója jelentős választ adott a delegációk elnökeinek átvett beszédeire. A monarchia külső viszonyait — „változatlanul kedvezők”-nek jelözte. A népek mindenesetre megelégedéssel fogadják a békebiztosításokat, melyeknek az uralkodó kifejezett adta, de viszont ebből örömmel felelték meg az uralkodó a körülmény, hogy a békének ismételt hangoztatása dacára a korona a nemzet áldozatkésziségre apellál, s háta megett a hadügyminiszter mindjárt meg is mondja, hogy csak ismételt fegyverekre 15 millió szükséges. Egyáltalán az utóbbi időben ennél több garanciával látják el a béke ügyét, annál nagyobb anyagi áldozatok követelnek a népektől hadügyi célokra. — Mi egyáltalán, s velünk bizonyára a nemzet maga sem békülhet ki azzal a gondolattal, hogy normalis körülmények között a békét olyan drága áron kelljen megszereznie, mint a hogy mostanság történik. Hiszen, ha a békés hajlamok csakugyan olyan általánosok az európai államok és a diplomaták között, hogy mindenikük békés törekvéseket ápol, akkor miért nem találják módját annak, hogy a népek valamivel olcsóbban jussanak hozzá ehhez a ma még nagyon is drága portékához. Mert nem sokat ér ám az olyan béke, a melynek érdekében a népek fokozott áldozatkésziségre kényszerítettek, a helyett, hogy a béke áldásait élvezhetve anyagi erejüket a belső fejlődés biztosítására használhatnák fel. Ezt tegyük lehetővé a diplomaták, s akkor lesz eredménye béke

törekvéseiknek, mert addig a béke nem sokat különbözik a — háborútól.

Osztrák delegáció a királynál. A magyar delegációk fogadtatása után az osztrák delegátusok jelentek meg szombaton déli 1 órakor a királynál, kihez a delegáció elnöke Ravertera báró intézett beszédet. Ő Felsége erre ugyanazt a választ adta, melyet a magyar delegációknak.

Lengyelország helyreállítása. A Times a következő fura hírt veszi át az Independance Belgeből: Egyik német tudóstól írja, hogy bizonyos diplomáciai körökben azt hiszik, hogy Lengyelország helyreállítása egyik pontja a Németország és Ausztria-Magyarország közötti szövetségnek. E tekintetben a berlini és a bécsi udvar rég megegyezésre jutott. Lengyelországból olyas Belgium felé akarnak csinálni, hogy védgát legyen Oroszország és Ausztria-Magyarország között. Egy orosz háború esetében három osztrák-magyar csapat képződne Gácsországban; ebből kettő bevonulna Volyniába és Podoliába, a harmadik pedig német csapatoktól támogatva, elfoglalná Litvániát és orosz Lengyelországot, melyet aztán függetlenné tennének. (Szép, ha igaz.)

A magyar fegyvergyár létesültének tudvalevőleg az állott utjában, hogy a gyár alapítók nem elégedtek meg a honvédség részére szükséges ismételt fegyverek szállításának meggyezésével, hanem úgy okoskodva, hogy ha Magyarország a közös hadsereg fenntartásához az utonczok 41 százalékaival s a költségek 31-4 százalékaival járul, a hadsereg felszereléséből is igényelhet valamit a magyar fegyveripar számára. — A gyár alapítását tervezők legalább 200,000 darab fegyver szállíthatását kérték a közös hadügyminisztertől. Ez azonban ellenkezett volna a hadsereg hagyományai-val, hogy Magyarország bármily uton viszakapjon valamit azokból a milliókból, melyek a hadseregre költ. A steiri fegyvergyár részvényesei különben is előbbrevalók Bylandt-Rehdt gróf előtt, mint Magyarország. Most azonban a budapesti fegyvergyár tervezői engedték a követelésekből, hajlandók felállítani a fegyvergyárat, ha a közös hadsereg több kevesebb szállítást is kapnak s ez az a kedvező fordulat a magyar fegyvergyár kérdésében. Nem a magyar kormány befolyása érvényesült a közös hadügyminiszter akaratával s a közös hadsereg hegemoniájával szemben, hanem a magyar fegyvergyár jogos igényei redukáltaknak, s ezért áll a megvalósulhatóság komoly stádiumában a fegyvergyár ügye.

A köztársaság elnöke. A párisi rendjel szédőleg ügye váratlan fordulatot vett. Grévy, a köztársaság elnöke veje Wilson viselkedése által elkeserítő elhatározta, hogy lemond elnöki állásáról. Minthogy egy ilyen botrány által előidézett elnökválság nemcsak belzavarokat idézhetne elő, hanem a köztársaság külső tekintélyének is ártalmára volna — Grévy hívei rábirták az elnököt

szándékának megváltoztatására, s rábeszélésük következtében Grévy ellállott lemondási tervétől. A hírhedt rendjel botrányát, most a kamara kebeléből kiküldött enquete fogja megvizsgálni.

A delegáció fogadtatása.

Bécs, okt. 29.

A magyar delegáció tagjait ma délután fogadta ő Felsége a várpalotában. A delegáció tagjai diszmagyarba öltözve gyűltek össze a magyar miniszterium helyiségében, honnan kocsiakon hajtottak a Burgba, hol Haynald bironok érsek, a magyar delegáció elnöke, a szokásos szertartás mellett beszédet intézett ő Felségéhez, melyben többek közt ezeket mondta:

Szívünkön hordjuk mi, mint hordja szeretve tisztelt fejedelmünk sok anyagi nehézséggel küzdve népünknek szorongatott sorsát. Szívünkön hordjuk nemzetünknek Európa legmivelőbb népeivel versenyezni hivatott haladását és anyagi erőinek ilyen irányú felhasználásával művészeti emlékedését. Tudjuk mi, hogy agrikulturai szempontból főbb jelentőséggel bíró országunknak, utolsó időben több oknál fogva nyomozatbakká vált s talán majd még inkább válságos gazdasági viszonyait javítani, élénkebb ipari törekvések vannak hivatva; ezeknek sikerítésére pedig kiválóan fordítatni kell okos takarékoszággal kezelendő s kiemelendő anyagi erőinknek.

De másrésztől nem lehet szívünkön viselniük monarchiának nagy hatalmi hivatását, erre megkiváncsolt erejét s végeredményében éppen az európai béke biztosabb meggyezésére szolgáló harci készültségét. Miért is nem lehet megtagadnunk Felséged gondos kormányának azon eszközöket, melyek a most mondott célra elkerülhetetlenül szükségesek.

Beszéde végén ékes szavakban áldást kér a delegációk munkásságára s élteti az uralkodót.

Az éljenzések csillapulta után ő Felsége következőleg válaszolt:

„Hú ragaszkodásuk kifejezését, mely mindenkor őszinte örömmre szolgál, köszönettel fogadom. — Megelégedéssel mondom, a monarchia külső viszonyai változatlanul kedvezők és örvendetesek és hogy kormányom politikája, mely ernyedetlenül a béke, valamint a szerződéseken alapuló jogállapot fenntartására van irányozva, nemcsak elismerésre, hanem nyomatékossá támogatásra is talál.

A bolgár kérdés, sajnálatomra még nem nyert befejezést, de szeretem reményleni, hogy e kérdés helyi jellegét továbbra is megtartván, oly módon fog megoldásra jutni, mely a bolgárnép teljesíthető kívánságait az európai szerződésekkkel és érdekekkel összhangzába hozza.

Habár a bizonytalanság érzete még folyton uralkodik az európai helyzeten

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA.

1887. október 31.

Halottak napján.

Irt: C. Erzsike.

Az örök nyugalom hazájában is meg a megemlékezés napja, — a csendes halálunk is van egy ünnepük.

Szomorú nap ez.

A természet halálkodik, lehányja magát zöld kontócsát és kilehel utolsó sókját.

Az égből is sötét gyászba borul és hullatja könnyeit.

Vajjon miért könnyezik?

A holt természetet siratja?

A sírok lakói emléken kesereg?

Vagy az életben szenvedők sorsa felel hullatja hideg könnyeit?

Én az utolsót hiszem.

Hisz a holt földre reá hull a lágy felemelő, s alatta csendesen álmódhatja a nyugalom éjszakát, hogy aztán újra kelvén, ismét ifjú, bájos legyen; —

halottak óvja a sír játékos enyhe, édesen a pihenés az élet küzdelmei után, —

hiszen aluszása hosszú álmat a test, míg a holt ott a mesés tulvilágban soha nem álmolt boldogságot érez, — vagy ki

hisz a holt elvegyül a végtelen, az örök világba. — Hanem azok a szegények, akik ott járnak a kiválgatott, felkoszorúzott között, gyászruhában, könnyes arccal

ozal, nehéz szívvel — ezek igazán szánalomra méltók.

Ezek szenvedése hatja meg az eget, ezekért hullanak oly sűrűn hideg könnyűi.

*.

Halottak estéje van.

Egyedül, árván vagyok kis szobámban, — szabadon engedhetem át beteg lelkemet, fájó gondolatoknak.

A teli hold sugarai ezüstös vonalakat rajzolnak végig a szoba butorain s a virágos szőnyegzetén.

Fehér fényük ott játszik a virág állvány keleti növényein; szemben a nagy álló tükörrel oly kísérteties alakot öltenek a fehér fényrel hintett pálmák, az aloe sárga szélű óriás levelei s a cactusek ki nyílt sötét rengő virágai.

Könyvtől fatyolozott szemem előtt csodás képekkel folynak össze: Látom a virágos fáktól környezett kicsiny házat, hol elrepült élttem tündér álma gyermekkorom. — Aztán sötét, szomorúképek: gyász-ének, virágos koporsók, könnyezett arczok ... végül remegő, szétfoszott ezüst szálak, — egy még ábrándképpé sem alakult édes sejtetem szétépett szálai ... Hideg borzongás fut végig rajtam, szívemet, úgy elfogja egy nagyon, nagyon fájó érzelem.

E napon talán minden ember lelkében szomorú gondolatok kelnek, e napon hatja át szívünket legjobban a mulandóság érzete.

Önkénytelenül e kérdés jó ajkunkra: „érdemes-e élni?”

Érdemes-e küzdeni, szenvedni ezen a csuf sáros földeteken, hol mindig legyőzi a gonosz a nemeset, hol minden kis örömmellett ott van a fájdalom, minden parányi fény mellett az árnyék, és minden mosoly megett a bánat könye.

Érdemes-e küzdeni ezért a pillanatnyi létért, mikor minden lépten az irigység és rosakarát torzképei tárulnak elénk, s egymás nyugalma, becsülete árán rohanva fut mindenki a cél felé.

S e cél, — hat lábnyira van a föld alatt.

Ide sietünk oly nagyon, s nem gondoljuk meg mily semmit érő komédia az egész élet, nem gondolunk a végre, mikor „sírj vagy örvendj egy a bérred, — pusztasírdomb s egy kereszt.” —

Szomorú, mely harangzugas riaszt fel, a harangok bánatos zúgása eszembe juttatja azokat, a kik engem egykor igazán szerettek.

Most már hidegen, csendesen pihennek sírjukban, a lángolva szeretett két szív már tán egy marék hamu ... s mégis oda siet vigasztalást keresni fájó lelkem ... tán a hamu alatt él még egy parányi szikrája az egykori szeretet mindenható lángjának.

*

Mennyi virág, mennyi fény!

Mennyi fájdalom, mennyi köny!

Az igazi több-e vagy a színlelt?

Ki tudná megmondani?

Ki tudná azt, hányan jöttek ma ide, hogy a szeretett hamvak felett világot gyújtva a igaz fájdalommal imádkozva, lelkük pillanatra egyesüljön meghalt kedveik szellemével?

Igen, én hiszem, hogy ez éjszakán a sírok lakói megmozdulnak, a szeretet melege áthatja szellemüket, s oda lebegnek könnyező kedveseikhez, vigaszt, édes vigaszt susogva nekik.

Igen, én érzem.

A mint itt térdelék szülőim hantján, s átkarolom a kettős keresztet, mintha könyeim és oszlopaik alatt átmelegednék a hideg fejfa ... mintha a virágok és gyertyalángok közül két drága alak bontakoznék ki, a jól ismert, rég látott édes arczok minden vonását tisztán látom, a mint felém hajlanak, úgy érzem anyám keblén nyugszom, érzem oszloját, hallom biztató szavát, vigasztal, bátorít a küzdelemre:

„Higgy gyermekem, van tulvilág, van még egy élet.”

Csendes megnyugvás hatja át lelke-met, s mintha látnám még anyám ezüstszin ruháját meglebbenni, a mint visszazsál a tulvilágra.

Tovább megyek egyetlen barátom sírjához, kivel együtt álmódottuk át az élet tündér álmát — gyermekkorunkban.

Az alabástrom lámpák halvány világánál látom a mint a fehér síremlék felett mosolyog felém Margit angyal arca ... visszálmodom magam az édes múltba, nem tudom, — hogy ő jött-e a földre, vagy az

én lelkem szállt át az örökkévalóságba, mert nem érzek mást, mint édes békét, csendes boldogságot.

Aranyhaja arczomra hull, dallamos hangja megremegteti szívemet:

„Remélj, van tulvilág, van még egy élet.”

— Széttétekintek.

Körültem virágos sírok, gyászos alakok. Tovább megyek a sötét, rideg ember-tömegben, szomorúan egyedül.

Pusztas, elhagyott sír előtt állok.

Keresztje ledőlve, behorpadt hantján

nem nyílik virág, nem világítja gyertyaláng.

Nem imádkozik felette senki, nem hullat reá könnyet egy lélek sem.

Egyedül elhagyva áll.

Itt kitör lelkem mindig elfojtott zokogása, leborulok az elhagyott sírra s szívem legmélyebb bánatában keserű könnyemet nem a holtak, élok miatt hullatom ... árva, szeretet nélküli életemet siratom.

A szomszéd sírokról átható virággal árad ... a sírok lámpái halvány remegő fényt vetnek a pusztas sírra, — a száraz fűvek között végig sir az esti szél — a ritka lombok szögeve hullatják utolsó elszárgult leveleiket.

A csendes levél susogás és mély hangzugas közzé mintha igen távoli zsolozsma hangjai vegyülnek ... ez édes harmóniából egy jól ismert kedves hang susogását értem:

„Szeress, van tulvilág, van még egy élet.”

Kolozsvár 1887.

s ezen körülmény kormányom kötelességévé teszi, hogy a monarchia véderéjéről való gondoskodásában magát tulajdonképpen ne engedje, mégis van jogunk hinni, hogy a béke fenntartásáért fáradozó hatalmak buzgó törekvése és szoros összehangolása annak megzavarását ezentul is el fogja hátrítani.

Hazafias elmozdulásuk lehetővé tette, hogy a folyó évben a hadsereg új felfegyverzése megkezdessék; hadügyi kormányom kénytelen lesz ezre a jövő évben nagyobb összegeket igénybe venni, de viszont azon volt, hogy adminisztratív téren eszközrendő megtakarítások által a költségek ama fokozását lehetőleg apassza.

Bosznia és Hercegovina közigazgatási költségeit ez évben is ez országok saját jövedelmei fedezik; szintúgy a jövő évre is az ott állomásozó csapatok költségeinek újabb leszállítása van kilátásba véve.

Azon meggyőződésben, hogy kormányom előterjesztéseinek tárgyalásánál kipróbált belátásuk, hazafias buzgalomuk újabb tanúságát fogják adni, munkájuknak, áldásos sikert óhajtok és szívből üdvözlöm mindnyájukat. (Lelkesült éljenzés.)

Pörös mandátumok.

A cseplédi választás.

A Komjáthy Béla cseplédi választása ellen beadott kérvényt a képviselőház hatodik bizottsága pénteken tartott ülésén vette tárgyalás alá.

Elnök bejelenti, hogy Komjáthy Béla nyilatkozatot adott be, melyben lemond arról, hogy mandátumát vedje. E nyilatkozatban Komjáthy kijelenti, hogy a kérvény elbírálására, sem direkt, sem indirekt úton nem kíván befolyani, kijelenti továbbá, hogy a cseplédi választásra nem folyt be, és így lemond ama törvényes jogáról, hogy a tárgyalásra jogi képviselőt nevezzen.

Elnök konstataálja, hogy a nyilatkozat kellő időben adatva be, az tudomásul vétetik.

Fölolvasták a választás ellen beadott kérvényt. E szerint a cseplédi kerületben két jelölt volt: Komjáthy Béla és Verhovay Gyula. A választás elnöke Verhovay Ferenc polgármester választotta meg magát jogtalanul és a törvény ellenére. A két választási bizottság elnökei: Makay és Dobos uton utófélt hirdették, hogy Komjáthy okvetlenül képviselő kell, hogy legyen s e okzl elérésére mindenféle erőszakoskodást követelt el a Komjáthy-párt. A választókat legelőször is kirendelt katonasággal féltelmitették meg. Katonaságot a választási elnökök csak nagy szükség esetén szabad használni. Csepléden pedig már kora reggel rendkívüli nagyszámú katonaság állt az utcákon. Katonai cordont állítottak föl több helyen s a zárvonalon keresztül csak igazolványúval bocsátották a választókat. Ez igazolványokkal igen sok visszaélést követtek el. Hamis igazolvány állítottak ki olyanok számára, a kik Komjáthyra akartak szavazni. Ezenkívül visszaélést követtek el szavazatok bejegyzésénél is. Verhovay Gyulára adott szavazatok Komjáthy javára írtak. A kérvényezők fenytő feljelentést is tettek a választás ügyében, de a törvényszék elutasította őket; mindazáltal vádjaitak fenntartják. A Verhovay hi

vei közül a kérvényezők szerint 955 öt megakadályoztak fegyveres erővel a szavazásban, 176-ot visszataszítottak jogtalanul és 123 Verhovay-szavazatot Komjáthy javára írtak.

A kérvények és mellékleteinek fölolvastása után fölolvasták Farkas Sándor és társai cseplédi választókna a választás védelmére a kérvény ellen Tálas Árpád ügyvéd által beadott nyilatkozatát. E nyilatkozat sorra veszi a kérvény vádpontjait s ezeket egyenként cáfolja.

Persay Ferenc, a kérvényezők képviselője, kéri a választás megsemmisítését.

Tálas Árpád a választást védő választók képviselője röviden ismelti és összegezi mindazokat, miket írásbeli nyilatkozatukban a választást védő választók fölhoztak.

A védő és vádló képviselő replicája után az elnök az ítéletet a következőkben hirdette ki:

„A 6-ik bíráló bizottság, miután a vizsgálat elrendelésére elégsége támpontok fenn nem forognak, Komjáthy Bélát végleg igazolt képviselőnek jelenti ki.”

A körösbányai választás.

A képviselőház első bíráló bizottsága szombaton délután 4 órakor tartott ülésében vette tárgyalás alá Hollak Imre, hunyadmegyei körösbányai képviselő megválasztása ellen beadott kérvényt.

A mult ülés jegyzőkönyvének fölolvastása után a kérvény ismertetésére került a sor. A kérvényezők azért kéri a választás megsemmisítését, mert állításuk szerint Hollak Imre csak törvénytelen eszközökkel lett képviselővé Trutia Péter elnöke, a kinek választóit nemcsak hogy jogtalan eszközökkel befolyásolták, hanem el is csukták vagy másféleképpen megakadályozták választási joguk gyakorlásában. A Trutia párti választók egy részét bezárták egy istállóba, igen sokat pedig a hivatalos hatalommal való visszaélés akadályozott meg a szavazásban. A szavazatok összeírásánál is követtek el visszaélést, sok Trutia-szavazatot ugyanis Hollak javára írtak.

Majd a szóbeli tárgyalásra kerülve a sor, először is Spett Vincze a kérvényezők képviselője szólt föl, röviden ismelti a kérvényben foglalt vádpontokat.

Nagy Dezső dr. a választás igazolása mellett szólva, egyenként reflectál a kérvény vádpontjaira.

Az ügyvédek replicája után a bizottság tanácskozára visszavonult s szünet mulva az elnök kihirdette az ítéletet, a melynek értelmében az első bíráló bizottság a beadott kérvényt alapos vizsgálat tárgyává téve, a vizsgálatot a választás miképp lefolyására nézve elrendelendőnek határozta.

Tordai levél.

1887. okt. 29-én.

Az „Ellenzék” idei 245. számában a Torda városi árvaszéknél üresedésben levő, s f. évi nov. 3-án választás után betöltendő ülnöki állomást illetőleg azon helyes véleményre és felhívásra törekedett, miszerint a képviselő testületnek olyan egyént kellene megválasztania, ki alapos képzettséggel által teljesen megfelelheszen a várakozásoknak, s az állás senkit nem illethe meg inkább mint Kósa Lászlót ki ugy elméleti mint gyakorlati képzettséggel bír.

Mint Torda város képviselő testületi tag teljesen oszom ezen nézetet, s magam is azt óhajtom, hogy annak ugy kellene történnie.

Azonban itt is mint más egyebütt, megindult a kapacitálás, a szemérmetlen korteskedés, a semmi minősítéssel nem bíró

jelöltek házról háza járnak, s levett kalappal kéri a választókat, hogy lökjenek kalapjukba egy votumot; de a kik képtelenek, és a feladat szívtalanul meg nem állhatnak, és semmi egyéb, mint csak születési bizonyítvánnyal bírnak.

Velem is megtörtént, hogy a volt ülnök teteme még ki sem hült, már egy nem képesített jelölt szavazatomat kérte. Azok a jelöltek között, kik a házalást megkedvelték, olyanok is vannak, kik még érettségi bizonyítvánnyal sem bírnak, s nem szígyellik magukat bírói funtkára aspirálni.

Idéje lenne már a választóknak önértéke ébredni, a magukat a befolyás alul emanozpálni, s olyan jelölt körül csoportosulni, a ki arra az állásra legérdemesebb. Nem képrelek önérték s választót, ki arcpírulás nélkül képtelen jelöltre szavazni, s szavazatával Torda város közönsége érdekeinek ártalmára lenni akarna.

Dr.

Az erdélyi ev. ref. egyházkerület közgyűlése.

— Negyedik nap. —

Kolozsvár, okt. 31.

Tegnap Báró Kemény Gábor elnöklése alatt, folytatott az erdélyi ev. ref. egyházkerületi közgyűlés, a tagok szép számu jelenlétében. A gyűlés délelőtt 9 órakor vette kezdetét.

Bodor Antal titkár felolvasta a mult gyűlés jegyzőkönyvét, s az a hozzászólások után hitelesítették, a tárgysorozat rendjének felvétele előtt Szász Gerő esperes, egyházkerületi főjegyző emelkedett, hangu jelentését olvasta fel a néhai Nagy Péter püspök sírjánál szombaton délután tartott ünnepségről, mely jelentés egész terjedelmében jegyző könyvre vétetni határozottat.

Targysorozata térve a sérelmi bizottság eladójára felolvasta a bizottság jelentését, mely az ezután felolvasott indítvány bizottsági jelentéssel együtt, csekély, inkább stilárisan nevezhető, módosításokkal, elfogadtatott.

Az igazgató tanács évi működésének átvizsgálására kiöltöltött bizottság jelentését, a költségvetést illetőleg a kerületi közgyűlés intézkedéseinek fentartásával, szintén elfogadta a gyűlés.

Dr. Szász Béla, igazgató tanácsos szóbeli indítványára, az ezen évvel lejárt egyházkerületi képviselők mandatumaira nézve intézkedett a gyűlés.

Szász Gerő generalis notarius jelenti, hogy felszentelésre 27 ifju lelkész jött, kik nagyjából halálkozás folytán megürlt papi állomásokra lettek megválasztva s miután az átvizsgált okmányok rendben találtak, ajánlja ezeknek felszentelését.

Gyűlés az ajánlatot elfogadva, a gyűlés előtt megjelenésre felhív ut püspökhöz Szász Domokos püspök kötelességük és missziójuk fontosságát fejtegető és azok teljesítésére buzdító torjedelmes beszédet tartott, melynek bevezése után a tagok, a közgyűlés folytatásaképpen a belső farkas utcai templomba vonultak, hol délelőtt fél tizenegy órakor az új papokat kiboosító ünnepély vette kezdetét.

A délutáni közgyűlés, ugyancsak Kemény Gábor br. elnöklése alatt 5 órakor vette kezdetét.

Tagok lassacskán, egyenként szállingóztak a köztük derült hangulat uralkodott. A „re bene gesta” után a tiszteletsek még elútták a jegyzőkönyv felolvasását, tettek egy-egy derültséget keltő észrevételt és sokat éleneztek br. Kemény Gábor elnöki bezáró beszédjének, mely a közgyűlés tagjainak érdemeit fejtegette és a létrehozott eredmény fontosságát ismertette, hasonlóképpen lelkesedéssel fogadták Szász Domokos püspök beszédét.

Magda után küldjőn, de ő tudja hogy barátja nagyon örülne, ha hugát láthatná.

Az önvádának minő gyötrelmeit szenvedte a leány, midőn az egyszerű sorokat olvasta, melyeket White Ferenc beteg barátjának az ágya mellett írt! — Mennyire gyűlölte és vádolta magát! A testvére által reá pazarolt gyöngédségre, mily érdemtelenség érezte magát! — Ő oly könnyelmű, oly figyelmetlen volt iránta, hogy midőn néhány napig nem kapott tőle levelet, halgatását számba se vette, — nevetett és mulatott, míg testvére — az ő le drágább kincse, s egyedüli mindene — haladoklott!

A sűrű szürke kőd lombán csüngött a főváros felett, amint a vonat az élénk állomásra berobogott. — Magda alig várta, hogy a vonat megálljon, már leugrott a pályára, s nézett szét hogy egy ismerős arcot lásson, — de nem látott. Ferenc nem jött elbő — az bizonyos jó jel! Ha, Philnek meg — ha Philnek nem lett volna többé reá szüksége, akkor eljött volna!

Fájós szívébe a reménynek egy halvány világa lopózott. Phil jobban lesz; ő ápolni fogja, oly gyöngéden, oly fíradhatatlanul, hogy bizonyosan meggyógyul, és nem hagyja el többé soha, soha, egy napra — sőt egy órára sem!

Oh mily hosszának tetszett az ut baba fele, a kocsi mily lassan mászott a sűrű ködön keresztül, s az elhagyott leányka gyötrelmetől szaggatott szíve mennyire fájt, a mint türelmetlenségével küzdve, rettenetes aggodalmában oly tohertetlenül ült!

Végre az Easten térre érkeztek, s Magda azon szegelet ház léposóján állott, melynek ajtaja felett a veres lámpa égett. Az ajtó nyitva volt, és ő bement. A ház égett a folyosón és a nappali szobában, de

kos püspököknek az elnök érdemeit feltüntető beszédjét.

A mult gyűlés jegyzőkönyvét dr. Sárkány Lajos olvasta fel, melynek hitelesítése után br. Kemény Gábor következő elnöki bezáró beszédet tartott:

Tisztelt egyházkerületi közgyűlés! (Halljuk!) Isten segédelmével jelen rendes közgyűlésünk befejezéséhez jutottunk. Szent vallásunknak bölcs reformatorai a helyett, hogy valamely kisebb osztály, vagy netalán rend kerébe helyezték volna anyaszentegyházunk és iskolánk ügyeit: összejövetelre, a hívek összességére bízta azokat, lelkére kötve a hívek maggyökének, hogy a maga fontos szent missziójának és kötelességének eleget téve, egyszersmind közreműködjék, munkálkodásuk és fáradozások a közgyűlés, egyházunk, iskolánk és intézményeink sikeres előmozdítására is. Azt gondolom, melyen tisztelt egyházkerületi közgyűlés, hogy igen bölcs emberek, kiváló egyéniségek egymagukban is sokat tehettek, elméjük és józan belátásuk folytán. De mi ez az összes híveknek, az összes gondoskodók munkálkodásához hasonlítva? Kifüld ember, bölcs belátással bíró egyének kijelölhetik az utat, melyen haladva a nép milliói eljuthatnak az igért földjére. De csakis az utat jelölhetik ezek, a követők, a buzgók számára. (Helyeslés.) A szent könyvek próféciája maga s-m ment be az igért földjére, ő is csak az utat jelölte ki (Helyes!) Így az életben is egyének kijelölhetik a fa koronáját, mely a közelit törzsen emelkedik, de a törzset nem az egyes alkotja: az összes egyesített erejek kell cselekvénye tárgyát képezze ez, mert különben elpusztul, elhanyatlak a fá, nem hoz hajtást és nem fakad rajta virág. Így van ez a mi működésünkben is. Egyesített erővel, összességben kell munkálkodnunk anyaszentegyházunk és érdekeinek javára, mert különben nem remélhetünk idővót a jövőben, nem remélhetjük egyházunk és iskolánk felvirágzását, emelkedését. Ezért nagy fontosságúnak tartom a mi időnként való összejövetelünket. Mi eltöltünk évenként néhány napot ké gyűlésünk teendőinek elvégzésére itt, vagy ahol a közgyűlés érdekei fontosabbnak tartják és mindenki megteszi azt, a mi feladata, teljesíti azt, a mi kötelessége anyaszent egyházunk érdekében. Teszünk annyit, a mennyi erőnkől telik, s a minek eredménye — lehet, hogy egyesekre nézve nem sok — de összességében fejlődésünk javára szolgál.

Talán szabálytalan fejlődés ez, de természetesen uton a viszonyoknak megfelelő alkotmányt hoz létre s képessé tesz minket, hogy napszól napról építsük várunkat erőssé, szilárdá.

Utmutató elmékben nem szűkölködünk, s vannak kik a felvilágosultság faklyáit lobogtatva a helyes utat mutatják, melyről le nem térve, remélhetjük, hogy a kellő ozelt, anyaszentegyházunk és kerületünk felvirágzását, el fogjuk érni. (Éljenzés.) Nekem ez uttal nincs más teendőm, mint, kérve a mindenholt isteni gondviselést közgyűlésünk és egyházunk minden egyes tagjára, kívánjam, hogy anyaszentegyházunk javára sokáig éljenek. (Hosszas éljenzés.) Magam részéről pedig a ragaszkodó figyelemmel, mellyel engem kötelességem teljesítésében elősegítettek s ez által a tárgyalást könnyítő tették, őszinte köszönetet mondok. (Zajos éljenzés.) Ezzel az erdélyi ev. ref. egyházkerület az évi közgyűlését bezárom. (Éljenzés!)

Szász Domokos püspök a beszédre reflectálva, hosszú beszédében fajtegette Kemény Gábor 15 éves elnökösködésének érdemeit s visszaemlékezéseket téve a közgyűlés multjára élteti az elnököt és gondolkotársait. A tagok éljenzések között hat órakor oszlottak szét.

B. J.

Jókai és a reporterek.

Jókai Mórról azt írták a lapot, hogy a napokban népszínművet adott át a népszínház igazgatójának előadás végett.

E hírt most Jókai megcáfolja, s ez alkalomból igen érdekes dolgokat ír a „Nemzet” szombati számában.

Az aranytollú író így beszél:

„Rettenetes uram!
Ugyan mit fogtunk meg rám! Most meg azt olvasom a lapban, hogy én egy énekes számmal írtam a népszínház számára, a melyben Pálmai Illi játsza a czimzseret. En persze csak úgy a hablaty ujjából rázom ki a darabokat. Hogy a többi utjánd ezt elhiszik, azt nem rovom meg; de hogy ti a „Nemzet”-nél szintén elhiszitek, azt nem értem; hiszen legjobban tudhatátok, hogy azt az egy regényt is, a mi a „Nemzet”-nek tartozom megírni, alig tudom lehozni. Rest vagyok. Elfogyott a nóta. Engem már kibílnának! — Aztán lehet is nekem dolgozni! A leülök az íróasztalomhoz: „kop-kop” zörgetnek az ajtón, jöj jön be. — Mi tetszik? — 48-as honvé. — Érttem. Meltőztassék. Áldja meg az isten! — Akkor írok három sort, megint „kop-kop.” — Fialat! — Szolgálhatok? — Postamesterből állomás. Jó bizonyos nyok. Öreg, tehetetlen apa. Hat nevetetlen leány. Ajánlat a miniszter urhoz. — Igen szívesen. — Képmes uram, kedves barátom, stb.!” Tessék. — Milyen, akkor jött eszembe, hogy hiba van a dolgozat. Tessék csak visszajönni. Barossnak írtam, pedig Széchenynek kellett volna.

Akkor megint leírok három sort. „Kop-kop.” Fialat ur jón. — Franzóni beszél. Bukarestből jön, itt kezd, Párisban várjak. Nem mehét. Érttem a többit, „de sœur le président! — Az én vagyok. Hol a főnök lesz? — Adieu! A revoir!” — Megint csak három sort, többiből három sort. „Kop-kop.” Kit hoz a jó jóm! Feketébe öltözött hölgy. Ez is „bon jour!” — on kezd. Szentén kollega? Oh non, mon Dieu! Bonnetek szíj. — De nekem nincs kis gyermekem, magam sem vagyok az már. Hát ajánljam olyan uraknak, a kiknek, vagy azok akarnak lenni. Jól van. Megint hozzájűm, a papírosomból; de ezuttal már meghagytam az ajánlat papírokat, hogy senkit hozzáam be ne küldjön. De mit jart a repülő gépet találtá is föl. Dehogyan nem jart! Háromszor kop-kop. — Mi lesz most? Egy ur jött, a ki nagyon fontos dolgokról akar értekezni. De mit ezt megnézem. Mi járban tetszik lenni? Azon leül, hogy báró urnak szólít. Az nem vagyok, de mit ajánl! — „Azt hallottam, hogy uraságodnak ötven darab szott ökre van eladó, tudnák rá jó vétőt.” (Hát mi olyan ember a világban, a ki én belőlem ötven darab szott ökröt néz ki, „Barátom! én nekem csak egy ökröm van, az is magam vagyok, az is sovány, — a is nem eladó!” — Belátom, hogy lithon lehetetlen lenni dolgoznom. Összepekakolom az írásmat, szedem dugom az uti kalamáriást, tollat; elmegyek az ország házába: ott fogok dolgozni a helyemen.

Az egy igen jó csendes nem edék. — Jól van, olyankor, a mikor Orbán Balázs beszél: mert akkor a padom, meg az előttem és a mögöttem való. De mikor szavazás van! Egyik jobbról, másik balról taszigál. Irtek, ha tudnék. Fél lap meg van, de Mórész Pál egyet flezünk s leveri a kalamáriásm. Félveszem. Irok. Matsuka Péter bebecsáztatást kér, beereszem a helyére. Irok tovább. Sándor Jován a lelembe sug a hatuló padból: „Délután fél négykor be az ülés, nem ötkor, el ne tévedszük!” Jól hogy tudom Irnek megint. Jón Hankányi Frigyes az előttem jött. „Van egy jó anekdoták a számúram. — Ugyan jó, azt még beleírhatom a regényembe. (Ez nem tréla.) „Lenczi Frater” be egy egész fejezetet applikálom! Ilyen módon egy Hankányi Frigyes féle anekdotát, zenót sor már van. A baloldali szomszédom, Pál Mihai azt kérli, „mit ír?” — Azt a regényt, a mit én „Lloyd”-ban akarok egyidejűleg a „Nemzet”-be is közölni. — Csóválja a fejét. — A jobb oldali szomszédom, Arany László nem szól, de érzem a parókáram hirtől azt a szánó mosolyt, a mivel le néz rám. Csak az egy lapot haad írjam tele! Jó is volna! Mikor az minden akadályt leküzdöttem, jön a teremőr és mondja: odakinn „várt” Nagy Miklós ur! Itt aztán nincs többé várvárni.

*) Ki nem kell igazítani „applikálom”-ra, az színházi műszó, annyit tesz „applikálni”, mint egy ócska díszkötésből kioltított himzetet egy új kötetbe rávarni.

VI.

— Szeretném ha megengedné, hogy Adél vagy Julia ide jöjjön, mondá White Ferenc tájfalmas s majd nem túrlmetlenül hangon, amint a nappali szobában le a ház járkált. Maga nem akar hozzáim jönni, s pedig nem helyes, hogy egyedül legyőn itten.

— Adél vagy Julia itten! kiáltá Lockhart Magda keserő nevetéssel, amint bátyos szemei a White Adél, vagy Julia magas alakját, fényes öltözétét, és hosszú uszálylyát, e szűk komor kis lakásban elvarázsolta. Mily pompás öszhangzás voltának környezetemmel, nem de?

— Az nem határoz semmit, viszont az ifju türelmetlenül. Meg vagyok róla győződve, hogy bár melyik szívesen eljőn, ha maga elfogadná őket. Magda magának nem volna szabad egyedül maradni itten.

A leány barna szemei, melyek voltak kimondhatatlan szomorúsággal, az ifju arcáról csendesen a tüzhelyen égő parázshoz fordultak. Ne maradjon egyedül gondola. Hát életének hátra levő részét fogja-e egyedül töltöni?

Egy hete mult el, mióta egy komor ködös napon, Lockhart Filippet a nagy városnak egy külvárosi temetőjében nyugalomra tették, azon a vidéken hol dolgozott, küzdött és meghalt; egy hete mult, hogy ötlet Magda és White Ferenc, tolosnyó helyére kikisértek.

De nem ők voltak az egyedüli gyszolók kik a sir körül állottak. Voltak ott férfiak, a munkás özfályók, kik timent letüknek utolsó adóját rótták le az útra, ki köztük dolgozott, s önfeláldozással ide idejött, erejét, és tehetségét nekik, soha nem kímélve magát, csak hogy hivatalának felelve szervenvedésüket enyhítse.

(Folyt. köv.)

Ujabbkori hamupipőke.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

V.

(Folytatás.) (11)

Lehetséges-e ez? Megtörténhetik-e

Paul, az ő egyetlen egy barátja, a drága testvér, ki mindig oly jó volt hozzá!

Haldoklik! Oh nem, nem, itt valami tévedésnek kell lenni! Ha beteg volna, már régóta tudatnék volna vele. Erős fiatal emberek nem halnak meg olyan hirtelen mielőtt —

E pillanatban az igazság megvillant agyában. Testvérétől napok óta nem kapott levelet, s a White Ferenc leveleit olvasatlaul tette félre, pedig azokban bizonyosan volt tudósítás Philről, figyelmeztette betegsége, s hívta vissza annak oldalához, hogy ápolja, s gondos ápolásával állítsa helyre egészségét, s nyerre vissza az életnek!

Es most ámbár az asztal föléhoz ment, s a három lepecsételt levelet kivette, nem merte azokat felbontani, nem tudta ujjait arra kényszeríteni, hogy felbontsák, de ha tette volna is homályos szemei nem tudták volna elolvasni.

Majd mindgyárt elolvasom, gondola s zsebébe csuszattatva azokat, nyugtalan le a fel való járkálását folytatta.

A későbbi időben észbe jutott, ámbár most alig ügyelt reá, hogy Zeusza mily szíves volt hozzá, mint kérte hogy a számára hozott erős teát igya meg; és ő hogy erőltette magát azt meginni, ámbár majd megfulladt tőle; aztán következett a hosszú ut az állomásra; s hiába adott reá Zeusza bundát, s takargatta be gondosan, azért ő nagyon fáztott, s a mint a vonat elindult, és érezte hogy testvérehez utban

van, az üres kocsiiban oly egyedül, oly elhagyatva érezte magát.

Kellemetlen nap volt utazásra, hideg szürke köd borított el mindent, és ez a komor idő összhangzatban volt a Magda lelki állapotával, a mint szegletébe hátra dőlve szomorúan nézett ki az ablakon, nem látva semmit, nem ügyelve semmire, — s a hosszú ut alatt, a könnyek által nyert enyhülést egyszer sem érezte.

A szegény leány azt gondola magában, hogy azon éjjeli órákban, melyek e rettenetes virradást megelőzték — minden könnyeit kisírta. Olyan bánat felett, mint a milyen a Sir Aliok szereléseinek az elvesztése — könnyű volt sírni, de az új bánat megmérhetetlenül — nagyobb volt annál, — itt a könnyek nem segíthettek.

Az ut közepe táján észbe jutottak a levelek, melyek még mindig felbontatlanul voltak a zsebében; kivette, és sorrendben olvasta el. Rövid tudósítások voltak, nem hasonlítottak a Ferencz rendes leveleihez, melyek hosszuk voltak, tele édes szavakkal s szeretetteljes mondatokkal.

Az elsőben azt írta, hogy Phil nem igen jól érzi magát; hogy meghűlt, lázas és egy pár napig nem fog kimeni a háztól, de azért Magda ne ijedjen meg, és ne siessen haza.

A második komolyabb hangon volt írva. Phil nem volt jobban, de legnagyobb aggodalma az, hogy Magda ne ijedjen meg és ne busuljon; — Ferencz éjjel nappal mellette van, s a beteg a legundósabb ápolásban részesül. — De ugy lát-szot, hogy a harmadik levélről Phil nem tudott semmit; rövid volt az és majdnem ös-záfiggott. Phil, nagyon beteg volt; a z legkomolyabb jellegű typhusos láznak bizonyult; a beteg nem kívánja, hogy Ferencz

! Talpra magyar! Hi az „oszták-magyar monda” — Végre Falk megszán, s nagy diplomáciai mondja: „En jobb szeretném, ha egy hónappal később halaszthatnák el a regény megkezdését.” Bol-
gi vagyok téve! Egy hónapig lőgözhatom a lá-
mat. És ti most azzal bosszantotok, hogy én üs-
tülök, csak egy sebes kutyafutásban, megírtam egy éne-
két népszimfóniát Pálmai Ildikának. Ezért nem megy hát
regény! — Hát elmondom, hogy mi van a dolga-
ban: nehogy még valaki valami „jót” gondoljon
rá. — Hát az egy volt, hogy a legutolsó nagy
alkalmával, a mikor éppen úgy jártam, mint az
előzők az öreg zsidó kliense, a ki azt pa-
rologta, hogy „Uram, én ott sem voltam, még is meg-
érték” egy este, gyertyagyújtás után, betoppant hozzám
a népszínház igazgatója, Evva Lajos bá-
nos, s kirajta az asztalomra a zsebéből mind azokat
a lapokat, amelyekben a „Keresd a szíved”
számára a szomorú történetet foglalták. Én ott Fi-
da más újságot nem látok, mint a „Nemzet”-et: az
meg bölcsen hallgatott az egész dologról: bölcsen,
mert a levelet nem kell forrón feltámlálni. Én
akkor szörnyedtem el, hogy micsoda nagy ember
leheltem! Evva barátom azt ajánlotta, hogy mintán
a vendégség letöltött a darabomat a nemzeti színpad-
ra, majd ő előadja azt a népszínházban. Én az első
napi gerjedésemben azt mondtam rá, hogy jó lesz.
Mert aztán egyet aludra rá, még is csak rájöttem,
hogy bizony még sem jó lesz. Ezenfajta korán reg-
gelen a gőzhajóhoz, röptében elfogtam Evva bá-
nosát, s visszakértem tőle az adott ígéretet, a mit
jajra nem adott ingyen, hanem csak válságdíjért,
hogy kikérte. S ez volt az, hogy majd írok én
egy olyan darabot, a mi egészen a népszínháznak való.
A regény már megvan a fejében: abban játszanak Pál-
mai Ildika egy olyan szerepet, a mi az egész szí-
vél, a hű, hogy a szereplő egy szót szólna benne; furcsa
az az nagyon. Ebben kölcsönösen megnyugodtunk. —
Én az az egész való történet.

Meg is írom én azt a darabot, mert a népszín-
ház is szeretem. Pálmai Ildikát is tisztelem, a tárgya-
mat is jónak tartom, s mindhárommal a vírmentet fén-
tem; csak egyszer hozzávaló kedvem szótlanjan,
hogy megintem én ezt a darabot három nap alatt; de
most bizony nincs még abból egy betű sem; még a
címe sincs meg. Az a jubileummal való fenyegetés
egyszer disztantál, disztantál, deprecitál. S hogy meny-
nyire igazam volt, azt íme az idecsatolt eredeti hiteles
bármennyi bizonyítom, melyet éppen ez órában kaptam
a postából.

Méltóságos Uram!
A múlt hét folyamán a napilapok Méltóságod le-
veleket küldték, melyben Méltóságod tiltakozva az ellen,
hogy félszázados írói jubileuma a jövő hónapban lenne,
hítként írja, hogy első drámája „A zsidó fiú”, a
mely a tudós társasági pályázaton dícsértéssel lett ki-
tárlva anno 1842-43. írói pályájának a kezdete.

Gyalai Pál osztálytársa ur megbiztatásából utána-
mentem a dolognak az Academia jegyzőkönyveiben, s
látom, hogy a „A zsidó fiú, dráma 5 felvonásban”,
jelen: „Improbo amor quid non mortalia pectora cogis”
az 1843. évi március 21-én tartott akad. ülésen mu-
tatott be s az ugyanazon évi október hó 5-én tartott
meggyűlésen dícsértéssel meg.

Midőn ezt Méltóságodnak tudomására hozni sze-
resem van, maradok mély tisztelettel
Buda Pest, 1887. október 26.

Méltóságodnak alázatos szolgálója

Dr. Borovszky Samu,
a M. T. Academia irattárnoka.

Most asztán hozzá kétségbe valaki, hogy Gyalai
Pál, az én leghebbe barátom! Ime megajándékoz en-
gyem egy esztendői fiatalasággal és egy „méltóságos” ti-
tulusal. Fogadják érte mind ő, mind a tisztelt levelíró
a legbiztosabb háttérrel tiszteletteljes kifejezését.

Mély rövid előterjesztés után maradok
Rendelékenységnek: najsűrűbb uramnak,
reszkáló alattvalójá

Jókai Mór.

MINDENFELE.

Kolozsvár, október 31.

— **Kérjük** lapunk azon t. előfizetőit,
kiknek előfizetésük e hó végével lejár, hogy
azt mielőbb megújítani kegyeskedjenek.

— **Lapunk jövő száma a közbe-
tűnés miatt szerdán (november
4-én) jelenik meg.**

— **A király és a kolozsvári kö-
nyvtár.** A királynak itt idezése alatt igen
hálót a színház díszelőadásán megjelent
művészség. Ő felsége már akkor kifeje-
zett adott meglepetésének Tisza Kálmán
előtt, ki ugyanakkor mondotta azt az or-
mos bókot, hogy Erdélyben csif nők
nincsenek. (P) Ugy látszik a király emléke-
ben állandóan megmaradt a kolozsvári szép
művészi közönség. Ugyanis a magyar de-
legációk fogadtatása után tartott cerele al-
kalmával Hegedűs Sándor, Miksa és Hun-
vár erdélyi képviselők előtt Ő Felsége
látott örömmel emlékezett meg ama szép
napokról, melyeket nem rég az erdélyi ré-
szeken töltött. „Érdekes volt — szó-
lt a király — látnom a kolozsvári színház-
ban a közönséget, mely oly elegáns, minőt csak
Bécsben és Budapesten láthatni.”

— **Róval Pál** tiszteletos ur ne ag-
gadjék, mert mielőtt időnk lesz még ve-
le is foglalkozni, azonnal ellátjuk az ügyét.

— **A honvéd parancsnok elő-
léptetése.** Mádi Kovács György tábornok
az erdélyi honvédkerület parancsnoka a
novemberi előléptetése alkalmával altá-
bornaggyá neveztetett ki. Az előléptetett
parancsnok jelen állásában ezutánra is
meghagyatott.

— **Templomszentelés.** A beszer-
mát jónapra épített ev. ref. templomot nov.
4-én fogják ünnepélyesen felszentelni. — A
szentelés Szász Domokos püspök végzi,
kiket nov. 5-én délután ünnepélyesen
hadnak. A főpap tiszteletére nov. 6-án
délután társas ebédet rendeznek. Ugyan

az nap este a színházban műkedvelői elő-
adás tartatik, mely alkalmával Hegedűs
Lajos „Bibor és Gyász” című drámája
adatik elő. A rendező bizottság élén Pán-
czél János megyei főjegyző, egyházközségi
főgondnok áll.

— **Dr. Vavrik Béla** a marosvá-
sárhelyi kir. tábla újonnan kinevezett ta-
nácselnöke holnap teszi le a hivatali as-
kút a tábla teljes ülésében s foglalja el új
hivatalát.

— **Honvédségi előléptetések.** A
novemberi előléptetések alkalmával az er-
délyi részekben a honvédségnél az alábbi
nyertek előléptetést. — A gyalogsági állo-
mányban kinevezettek: Mádi Kovács Gy.
tábornok altábornaggyá; Grünstein
Arthur alezredes ezredessé; Szász Frigyes
őrnagy alezredessé; Stájer István százados
őrnaggyá; Schreiner Imre századosnak őrn-
nagy illetékes cím adatott. Csáky Károly,
Ködi László századosok zászlóaljparancs-
nokká; Kynsburg Alfréd, László Lajos,
Cseregdy György II. oszt. századosok I.
oszt. századosokká; Csipkés Albert, Gidó-
falvi Kázmér főhadnagyk II. oszt. száza-
dosokká; Dalik Adolf hadnagy főhadnaggy-
gyá, valamint Fehérvári hadnagy és Boros-
nyai Gábor is hadnagykókból főhadnagyk-
ká; Kutnyák József, Popovits Miklós, Agos-
ton István, Lenk Frigyes, Kovács Ferenc,
Darras Sándor kezeltetiztek hadnagykokká.
A lovaságnál: Whist Sándor hadnagy
főhadnaggyá; a szabad-ágolt állományban
Gruhn János, Jentő Daniel hadnagyk fő-
hadnagykokká; Kóvér József, Kaimmert Sa-
mu kezelő őrmesterek hadnagykokká. — A
csendőrségnél: Siber István és Rexhner Ká-
roly hadnagyk főhadnagykokká.

— **Thuróczi Adolf** budapesti kir.
fővármegyei mult esztőtörök Brassóba
érkezett, s felülvizsgálatot tartott az ottani
vámhivatalban. — Brassóból mánap
Felső-Tömös és Predeslra utazott hasonló
célból.

— **Buc-u-lakoma.** Geozó János a
budapesti kir. táblához kinevezett tanács-
elnök tiszteletére buc-u-lakomát rendezett
Mvásárhelyt e hó 24-én a k. t. bírói kar.
Überschall Adolt kir. táblai elnök a felkő-
szüntések sorát megkezdvén, igen melegen
üdvözlölte a távozó tanácselnököt, ki a fel-
hangzó eljenzések után a kir. táblai bírói
kart köszöntö fel, mely testülethez 12 év
kötelék és kedves emlékek fűzik. Geozó
még az nap elutazott új állomás helyére
Brestre.

— **Dr. Teutsch György** nagyze-
beni lutheranus superintendentens Decem-
ber hó 10-én tölti be életének 70 ik évét. Az
egy főpapot az alkalmossal hívei többféle
ovációkban szándékoznak részesíteni, mely
előbből már bizottság is alakult Nagy Se-
benben.

— **Brassói hírek.** — G o m b o s
Gusztáv pénzügyminiszteri tanácsos a na-
pokban Brassóban járva tüztesen megvizs-
gálta az ottani adófelügyelőséget, s meg-
elégedéssel nyilatkozott a tapasztalt pontos
ügykezelés felett. (Ugy látszik a brassói
adósoról jól működik). — A „Brassó”
című lap meleg hangú cikkben buzdítja
a közönséget az ott időző Gerőfi félszín-
társulat pártolására. — A brassói férfi
dalegyület a „Nró 1.” nagy termében teg-
napelőtti sikerült hangversenyt rendezett.

— A „Villám” című vasparipa egy-
let e hó 31-ikén saját alapja javára
táncezéstelyt rendez a „Nró 1.” vendéglő
termében.

— **Uj ügyvédek.** A m. vásárhelyi
kir. táblánál f. hó 19—20. irásbeli, 22- és
24-ik napján pedig szóbeli ügyvédi vizs-
gát tartottak, ez alkalmossal ügyvédi ok-
levelet nyertek: dr. Bonis Árpád (Debőc),
dr. Mayer Ödön a „Gyulafehérvár” szerkesz-
tője (Gyulafehérvárról), dr. Komlósi Miksa
(Marosvásárhelyről) és dr. Pap István kir.
táblai segédfogalmazó.

— **Halálhírek.** Id. Gáspár Antal m.
vásárhelyi kereskedő és az ottani r. k. egy-
ház gondnoka f. b. 29. évetének 80-ik évé-
ben végelgyengülés következtében meg-
halt.

— **Műkedvelői előadás** rendez
f. hó 6-án a szamosújvári műkedvelő tá-
rsulat. Előadják Csiky Gergely „Jó Fülöp”
című vígjátékát. Szerepeit Voith Lajos,
Bodor Sándor, Reményiné, Török Irma,
Verzár Manó, Török Anna, Pál Bogdán,
Kopárné, Gönczi Mihály és Boska Gyula
játsszák.

— **Az új főügyési helyettes.** A
bpesti kir. főügyészségnél Seyffert Edénék
curiai bírósá történt kinevezése által me-
gürlt egyik főügyész helyettesi állás már
be van töltve. Az új főügyési helyettes
Cserna Vince, a pestvidéki kir. tszvék
volt ügyésze.

— **Kis hírek.** A segítség né-
pünnepe, mint azt az országos bizottságnak
ma tartott ülésén constatálták 14,942 frt.
tisztja jövedelmet hozott. — Temes-
mgyében annyira elszaporodott a rablók és
lőköltők száma, hogy a fegyveresített me-
garabolására az alispán különleges rendszá-
lyokat kénytelen alkalmazni. — Orszá-
gos vizgyógyintézetet állít fel egy porosz
consortium a br. Podmarioziak aszói bir-
tókán. — M o h á c s o n Nagy Elek közhu-
szár embertelen katonai bánásmód miatt
agyonlőtte magát. — Alsó-Árpás erde-
jében Berger főhadnagy két egymástutáni
napon két medvét lőtt, melyek közül az egyik
230 kilogrammot nyom. — Horoszfalu-
ban a medvék garázdálkodása már annyira
ment, hogy a kertekből ragadják el az ál-
latokat. — Nagy-Bányán a zsidó szom-
batot vasárnapra akarják átténi s reform
keresztült vitét az egész országban meg-
akarják kísérteni. — Párisban egy Ró-

dile nevű báróné mivel nem kapott jegyet
Don Juon jubilaris előadására az operában
— mortuamul megmérgette magát. —
B é o s b e n tegnap leplezték le a Chega R.
építészernök szobrát ki a summeringi va-
sutat építette volt. — U m b e r t o lasz ki-
rály névjegyén látogatást jelentett be a né-
met trónörökösnek, melynek azonban nincse-
nek politikai célja. — 40 éves tanári
jubileumot tart ma Budapesten Stoczek Jó-
zsef műegyetemi tanár s e végül az egye-
temnek e napra rektori szünnapja van.

VÁROSI HIREK.

— **Kolozsvár** város jövő évi költ-
ségvetése már összeállítottat s a tanács ál-
tal legközelebb fog tárgyalatni; a költség-
vetés azt az örvendetes tény mutatja, hogy
miután a város jövedelmei örvendtesen
emelkedtek, az eddigi 30 százalék pótdát
alig kell néhány százalékkal, vagy 5 szá-
zalékkal emelni.

— **A papszentelési** ünnepélyes is-
tentisztelt tegnap délelőtti tartatott meg a
reformátusok belfarkas-ozai templomában,
melyre a gyűlés tagjai kivül, a tágas
templom helyiségét zsúfolásig megtöltő kö-
zönség jelent meg. Az invokatio és egy
szóltar elénkése után, a polgári dalegylet
praecisítással előadott karéneke következett,
melynek elhangzásával Szász Domokos püs-
pök az isten előását s eggedelést kérte,
az egyház ezen ünnepélyességéhez. Az ima
bevégezése után a polgári dalegylet én kelt.
Egyházi beszédet Kovács Elek kiküldött egy-
házmegyei esperes tartott. „Nem lehet tol-
dog ember az, a ki a vallást megcsontatja és
boldog egyedül az urban bizó.” E tétel
képzett főtagyát beszédének s az ennek
végével Szász Domokos püspök tartotta
meg az új papokat kibocsátó beszédet, biz-
tosítva őket, hogy ne csak hirdessék az élő
hitet, hanem kövessék buzgón a megváltó
példáját a haza és egyház iránt való szeretet-
ben. Ezután a kibocsátó szertartás eszközöl-
tett az esperesi és jegyzői kar által felszentel-
tetek és kibocsátattak a következő lelkész k:
Bartha József mekfalvi, Bartha Dező tusa-
ndi, Barabás György oskai, Badeszai Já-
nos kidei, Bíró Géza seljei, Borsai László
bicsarozfalvi, Csakma Ferenc geryeszei.
Csak Szigmond kobozi, Ferenczi István
zalathalmi, Józsa Sándor kishoronyi, Darzi
Lőrinc istvánházi, Karácsony Sándor pa-
takfalvi, Koröcs Sándor peéri, Köpataki
Gyula domokosi, Kövendi Kálmán torbász-
lói, Kovács Ödön alsimfalvi, Magyar
István átkosi, Pataki Gábor esztényi, Pécsy
Árpád medgyesi, Péter Antal lörinczei,
Sipos György palatkai, Szilágyi János les-
méri, Szigmond Károly hűfalusi, Várhelyi
Szigmond felső boldogasszonyfalvi, Benkó
Gyula kovásznai. A bezáróima és a gyüle-
kezet énekeinek elhangzásával az ünnepély
12 óra után véget ért.

— **Gyász-ünnepély.** Tisztelettel fel-
hívjuk a Ferencz József ünneműnyezetem
összes polgárait, hogy h a t o t t a k na-
pján folyó év november 1-én a helybeli sir-
kerben tartandó gyászünnepélyen minél
sámasabbban megjelenjen szíveskedjenek. In-
dulás az egyetemi udvarról fél 3 órakor.
Kolozsvárt, 1887. október 31. W. Benedek
Arthur, ifj. elnök. N. Donát Lajos, egy-
körü alelnök.

— **Felolvasás.** A „Dávid Ferencz
egyletben tegnap délután érdekes felolvasó
gyűlés tartatott, szép számu hallgató kö-
zönség jelenlétében. Első felolvasónál dr.
Brassai Sámuel „Az igaz tudomány” című
művel volt jelezve. Gyengélkedése miatt
Nagy György olvasta fel a mely tudomány-
nyal írt és mindvégig élvezetes munkát, me-
lyt a hallgatóság tetszéssel fogadott. Ez-
után Boros György értekezése következett.
Az unitarismus Magyarországon a XVI. szá-
zadban. A történetileg érdekes mű felolva-
sása után a gyűlés 6 órakor véget ért. A
művek az egylet kiadványai közt fognak
megjelenni.

— **Tisztek lakomája.** A helybeli
közös és honvéd tisztikar tagjai ma délben
a tiszt kasszinó helyiségeiben díszebédet
rendeztek az altábornaggy kinevezett Mádi
Kovács György honvédkerületi parancsnok
tiszteletére. Ebéd alatt a katona zenekar
játszott.

— **A tudomány egyetemi kör**
második rendez önképző-köri gyűlést teg-
nap okt. 30-án d. e. fél 11 órakor tartotta
meg. Hegyi József olvasta fel először bírá-
latát, Dézi Mihály balladájára. Azután Had-
házi Sándor szavallta Gabányi humoros köl-
teményét. „A kakas ülön.” Sikerült tehát
első fokozatot kapott. Majd Hegyi József
olvasta fel „Margit” című elbeszélését, me-
lyet tetszéssel fogadott a kör. A gyűlést
Hegyi József szavallata zárta be.

— **A javító-intézet kiépítése.** A
kolozsvári magy. kir. Javító-intézet telkén
egy új szárny épültre — mely kezelési
használatra épül — ma délelőtti tartatott
meg az árlejtés a munkálata a mely 15
ezer forintot teszen. Ajánkoztak: Maetz
Frigyes, Hirschfeld Lajos Horváth Gyula,
Endrasser és Oriold, Rtez Mihály és Csáky
Lajos, a munkát mint legjutányosabb aján-
lat tevőnek Hirschfeld Lajos építő mester-
nek adatott ki, s ő még e hét folyamán hoz-
zá is fog az építéshez.

— **A szűret** eredménye a kolozsvá-
ri szőlőhegyekben még a közepesnél is o-
sekelőbb úgy minőség, mint mennyiség te-
kintetében; az idény vége felé beállott rossz
időjárás miatt ami termett, az sem érhetett
meg kellően, a termés pedig összehasonlítva
az előző évekel, igen csekély.

— **Vádítottak padjára** kerített a
kolozsvári rendőrség szűklátókra és tapin-
tatlanra számos derék, józan életű és
rendtartó családapát. Ugyanis iskolánként

vizsgálatot tartott a fölött, hogy a gyer-
mekek be vannak oltra, vagy nem. Ame-
lyik gyermek véletlenül nem volt jelen e
vizsgálatnál, annak édes apja, mint „vádított”
megidéztetett a rendőrségre. Mindenki tud-
ja, hogy rendszeres bírói vizsgálat előzi
meg azt a kellemetlen állapotot, hogy va-
lakiból „vádított” legyen. A kolozsvári ren-
dőrség még ennyit sem tud. Ha idézőjében
a vádlott szó nyomtatva volna, bárgyu cha-
lonszerűségnek nézhetnék az idézettek e
nyilvánvaló sértést; de e szó bele van írva
az idézőbe, s így a rendőrség még a bár-
gysággal sem mentheti magát.

— **Tolvajlás.** A szabakézelési ren-
dszer egyik hívét, csipő nyakon a rendőrség
Utasi János szabólegény személyében, ki
szombaton éjjel a Tüszoltótorony „hoz cím-
zett csapszékben mulatás közben zsebrera-
kott egy rakás könnyen mozgósítható házi
tárgyat és fehérműt és 3 frt. készpénzt.
Rajtacsipetvén, miután a zsebrerakott tár-
gyak a rendőrségnél napfényre kerültek,
Utasi uram elvonatott a napfény elől.

— **Rendőri hírek.** Az elmúlt szom-
bat és vasárnap ismét sátoros ünnepje volt
czellengők, verekedők és tolvajoknak, kik
közül többen kerítettek kézzre a rendőrség
által. — Zsebmetsző fogatott el Grósz Jakab
személyében, kit távirati megkeresésre tar-
toztatott le a rendőrség. — Az ablakok be-
veréseért Gavrilla Juon már többször ki-
gást elkövető czellengő egy időre nyugalom-
ba tétetett. — A külvárosban több rendbeli
kisebb nagyobb elkövetett lopás nyomozta-
tik s Rontó Pista ki szombaton pár óráig
szabadon garázdálkodott ismét visszavetett
az egyéniségéhez találó polgári társalkodóba,
(Hivatalosan városi fogdának nevezik.)

— **Szerkesztő postája:** Balázs István postame-
ster urnak Marosújvár. Cikkbe nem közölhető. Kérjük a
cikk és a beküldött pénz felett 5 nap alatt rendelkez-
ni, ellenesetben a cikket megsemmisítjük, a pénzt pe-
dig az Emke cöljaira fordítjuk.

IRODALOM.

* **Herman Ottó** a madarakról. Csak az
imént jelent meg Herman Ottó nagy műve.
A magyar halászat könyve s a jeles tudós
máris új nagyszabásu dolognak az előmun-
káitába fogott. A természetudományi tár-
sulat megbízásából ugyanis a madarakról
fog egy jelentékeny munkát írni, melyet
pár évi anyaggyűjté; tanulmányozás és ki-
terjedt utazások előznek meg.

* **Uj könyvek.** A Franklin-Társulat ki-
adásában Budapesten megjelentek: Ocsó
könyvtár. Szerkeszté Gyulai Pál. Odhru vi-
gasza. Bjezakföldi regény a XI. századból.
Irta Dahm Felix. Némethől fordította gróf
Csáky Albiné, gr. Bolza Anna. Füze 80
kr. Vidal Adrian. R-gényi. Irta Norris W. E.
Angolból fordította S. E. Füze 1 fr. 20
kr. Deák Ferencz emlékezete. Csengery An-
taltól. Elmondottat Deák Ferencznek a ma-
gyar tudományos akadémia által 1877. jan.
28-án tartott emlékünnepén. Füze 30 kr.
Aphrodite. Egy görög művész regénye. Irta
Eckstein Ernő. Némethől fordította Sasváry
Armin. Füze 40 kr. Szerb népdalok és hős-
regék. Az eredetileg fordította Székács Jó-
zsef. Második javított kiadás. Füze 50 kr.
Bátori Mária. Szomorú történet öt saka-
szokban. Irta Dugonics András. Harmadik
kiadás. Bevezetéssel Heinrich Gusztávtól
Füze 60 kr. Gróf Hofmannsseg utazása.
Magyarországon 1793—1794-ben. Némethől
fordította és bevezette Barkeszi István. Fü-
ze 30 kr. Severo Torelli. Dráma öt felvo-
násban. Irta Coppée Ferencz. Francoziából for-
ditotta Csiky Gergely. Füze 30 kr. Cler-
mont vagy a művész neje. Színmű 2 felvo-
násban. Irta Scribe és Vander-Burch. Fran-
coziából fordította Csiky Gergely. Füze 30
kr. Fázmany Péter. Irta Pulsky Ágost. Füz-
ve 20 kr. Fenn az ernyő nincsen kas. A gr.
Teleki féle alapítványból száz arany páldi-
ajjal jutalmazott eredeti vígjáték három
felvonásban. Irta Szigligeli Ede. Füze 30 kr.

MŰVÉSZET.

* **Nemzeti színház.** Szombaton este a
„Czigánybáró” gyűjtött össze nagy közö-
séget a színházba. Legtöbb érdeklődést Né-
meth József keltett Zsupán szerepében, ki
ez alakot az eddig nálunk látottaktól eltérő-
leg szerb nemzeti öltözetben mutatta be.
Németh ezuttal is osztatlan tetszésben ré-
szesült. Vasárnap szintén nagy közönség je-
lenlétében. A peleskei nótárius” került szí-
re, melyben különösen Szentgyörgyi remek no-
táriusa állandó központja volt az érdeklő-
désnek.

* **A zenekonzervatorium,** ez a kiünőn
vezetett zenekiskola, tegnap kezdette meg
idei házi hangversenyei sorozatát, a sikerült
előadást ezuttal ismét nagy zeneértő közö-
ség (az egylet pártoló tagjai) hallgatta vé-
gig. A programban 5 klasszikus zenedarab
állott, melyek közül Farkas Ödöné asszony
és Mikulák Gizella k. a. zongorajátéka (az
Oberonyitány), Durét Célele k. a. bason-
lókép zongorajátéka, ki Chopin bájos pré-
lud-jét és nocturne-jét adta elő korához
képest kiválóan értelmes felfogással és fej-
lett technikával. Egy énekszám is szerepelt
a programban; de ez, Vadasi Jozsefn k.
a. akadályoztatása miatt, ezuttal elmaradt.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Bérlet 37 ik szám.
Kolozsvárt, 1887. november hó 1-én.

A MOLNÁR és a GYERNEKE.
Színmű 5 felv.

Színházi pletykák.

Másnak a jussaiba konfundálok e ro-
vatban, de némi mondani valóim vannak.
Az ember nem hallgató Sínksz. Az ember
lát és okosodik. Az ember nagy „Hátar-
talan” a rendetlen holmik észrevételében.
Egy cseppet sem vettem osodálkozva észre
minap a szép novemberi szivárványt, mely
miként egy ősi alkony táján későn feltűnő
fiatal álom festette be néhány percze a
könnyű felhőkkel tarka eget. Csodálatos
azonban néham az, hogy a mint e fekete
sorokat szántogatom, valahogy itt libeg tán-
czolva szemem előtt az a számtalan keleti
mese, melyeket hol vambéri armiaul, hol
töthibélul elmondva életemben összevissza
olvastam. Mind e mesék rajtam keresztül
édes rokonok. Im csak kinyújtom előlük
a tollam hegyét, s párválva kerül rá belőlők
olyan, mely némi mondani valóimhoz ak-
kuráta alkalmas. Im például had' plety-
kázom el futtában a Mehemed Ali akasztó-
faságát. [Ez a turbános szárazföldi kalóz ke-
mény volt a harezokban, mint az aczél,
ezért kapta a „vitész Ali” címet, de ke-
gyetlen volt a lelkeben, a miért úgy hív-
ták, hogy „tisztátalan Ali.” (N. b. disznó.
Furcsa, hogy a hasznos házi barom nevét
sicking-nak tekintik papirosra a glacie-s
világ.) Elég az hozzá, hogy Alinak győ-
nyörű virágos kertje volt eleven leányok-
ból. Fialtal játékszerek voltak ezek; hol-
vig, hol bus puha, női testek, melyek éne-
keltek és unatkozva nyultak el a selyem
kereketeiken. (Nem mondhatom, a kik „...
mert e leányok dolgok voltak.)

Egy nap rájött Ali, hogy csáfrú ült-
tözött dolgai folytonos veszekedésben van-
nak, s egymás iránt való drezasságban.
Ha egyik megdicsérte a pettyes hollandi
tulipánt, mely a nagyságos pasának két
zacsó aranyába került, a másik túrlt-for-
dult, s mérgében csupa sekaturából lecsapta
legyezőjével a tulipán fejét. Ha viszont új
találta a másik, hogy új ruhája gyönyörű,
az előbbi egyik, titokban jól végig öntötte
olvasztott dulcsaszával a szép ruhát, hogy
ezer ráncba ragadt összezugorodva és vége
volt. Mindezekből pedig panasz lett, sirás
és elkeseredés.

Ali, a „vitész,” megpróbálta ékes, „ze-
lid szavakkal helyreállítani a békességet, de
nem lett esend; Ali a „tisztátalan” minden
durezás hárembölgyét zsákba varratva ma-
gas szikláról a Bosphoruba nyivasztotta
és lett balálos esend erre, mint a siri bolt-
ban. Ali akasztófáságát valahogy megtudta
Stambulban a padisah, s nyomban ráküldött
egy aranypecsétes fermánt, hogy Bektas
kertjének piros ajku nyulánk leányait ne
merje irtani többé, hanem ha valamelyik
bolondot tesz, kössön utilaput a rózsás tal-
pascájára és brevi manu — őt nagy hang-
gal megnevezvén — üzze el.

Ali úgy tett.
A dolog pedig abban van, hogy a ko-
lozvári nemzeti theatrum igazgatósága né-
mely virágok durezassága miatt a műsort
folyton csereberélni kénytelen. Kitiűzik „X.
Y.” operettet, de nem lehet adni, mert Ar-
zéna kasszony hirtelen megbetegedett. Ki-
tűzik „I. Z.” drámát, s alig lehet adni, mert
Madeleine kasszony nem akar együtt ját-
szani Blanche al.

Már mitől jó ez?
Jójj Ali és lassad a dolgokat. Tá-
massad föl valahol azt a padisajt, ki pe-

Sz. 2236—1887.

947. (1—3)

k. i.

Árverési HIRETMÉNY.

Abrudbánya város tanácsa részéről közhirrét tétetik, miszerint:

- 1-ör. A szesz- és pálinka árulási jog;
- 2-ör. Az országos- és hetivásár, a héten általi vásárvám;
- 3-ör. A bor és sör korcsmárlási díj;
- 4-ör. A városi mésszárszék az ahoz tartozó vágóhíddal;
- 5-ör. A kövezetvám;
- 6-ör. A héten általi és hetivásár alkalmával levágandó marhák utáni fogyasztási díj;
- 7-ör. A hentesek által hetivásár alkalmával használandó vágóhídnak beszedési díja;
- 8-ör. A várost illető vadászati jog;
- 9-ör. A kornatorki, bugyi és Mladin Nikolae nevű szénaretek; és
- 10-ör. Az $\frac{578}{670}$ helyrajzi számú porondos hely

az 1888-ik év január hó 1-ső napjától kezdve — három egymásután következő évekre — haszonbérbe kiadatik.

A nyilvános árverés Abrudbányán, a városi tanács nagytermében **ez évi november hó 15-én** reggeli 9 órakor és eshetőleg következő napjain fog megtartatni, miről vállalkozni kívánók azon megjegyzéssel értesíttetnek, hogy az árverési feltételek a polgármester irodájában a hivatalos órákban megtekinthetők.

Az árverezni kívánók 10% bánatpénzzel lássák el magukat. Irásbeli ajánlatok a kívánt bánatpénzzel ellátva a város polgármesteréhez az árverés megkezdése előtt beadhatók, melyekben határozottan kiemelve, hogy ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri és azoknak magát feltétlenül aláveti.

Utóajánlatok nem fogadhatók el.

Abrudbányán, 1887. évi október 25-én.

A városi tanács.

Sz. 1368—887. tkv. számhoz.

III.

960. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A sz. kereszti kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhirrét teszi, hogy farkaslaki Jakab Dániel végrehajtónak m. felek Mojszán György és Stanciu Jucan végrehajtást szenvedő elleni 70 f. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a sz. udvarhelyi kir. törvényszék (a sz. kereszti kir. járásbíróság) területén lévő a magyar-feleki 115 számú tjkvben A + a foglalt 1—6 rend számú egész ingatlanokra telekkönyvi jóságtestenként 81 f. t. b. a. m. széki 83 számú tjkvben A + a foglalt 1, 2, 4—12 rend számú ingatlanokból végrehajtást szenvedő Mojszán Györgyöt illető 1/6 része telekkönyvi jóságtestenként 34 f. t. b. k. b. a. m. széki 75 számú tjkvben A + a foglalt 1—15 rend számú ingatlanokból Stanciu Juont illető 5/8 része telekkönyvi jóságtestenként 384 f. t. b. k. b. a. m. széki 126 számú tjkvben A + a foglalt 1, 2. rend számú ingatlanokból telekkönyvi jóságtestenként végrehajtást szenvedő Stanciu Juont illető 1/4 része 8 f. t. b. k. b. a. m. széki 42. §-ában jelzett d. e. 9 órakor Magyar-Felek község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagy készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv. cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékos értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleg-s elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélytati.

A sz. kereszti kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Sz. kereszti 1887. évi június hó 11-én.

SEBESTYÉN ISTVÁN,
kir. bíró.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy **évek óta fennálló s jóhírnévnek örvendő sütőde üzletemben, ez év november hó 1-től fogva naponta kétszer frissen sült fehér és barna komlós kenyér darab vagy klgr. számra kapható.**

Ugyisint elvállalok kenyérsütést naponta reggel 10 órától déli 12 óráig és délután 3 órától 6-ig a legjutányosabb árak mellett.

955. (2—5)

Kiváló tisztelettel:

Sechlinezky György.

Eladó ingatlanok.

1. Kolozsvárt a főtéren egy emeletes ház.

2. Kolozsvárt a külső-magyar utcában

egy 16 lakszobából álló kőház istállóval, kocsiszinnel és melléképületekkel a kis-szamosra rugó terjedelmes szép parkkal és

982. (3—3)

3. a „Bakamál” dűlőben fekvő s 8 hold kiterjedésű szénafű ÖRÖK ÁRON ELADÓ.

Értekezhetni: DORGÓ ALBERT kir. közjegyzővel

Kolozsvárt.

Jelszó! izlés, pontosság és olcsó ár!

!!Uj női-divat üzlet!!

Van szerencsém a nagyérdemű női közönség becses tudására juttatni, hogy a téli idényre

a legujabb ruha-kelmék és diszek

nagy választékban megérkeztek.

Továbbá

RUHÁK és FELÖLTÖK

elkészítése elvállaltatik a legujabb francia divat szerint, úgy szolid, mint izléses klallításról kezeskedem.

Vidéki ruha-megrendelésekhez derék és alj hossza kéretik.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve maradtam

907. (6—x)

mély tisztelettel:

MERZA GERŐ.

Jelszó: izlés, pontosság és olcsó ár!!

UJ ÜZLET-NYITÁS!!

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy

FEIN F.

czég alatt egy

férfi- és gyermekruha üzletet

rendeztem be és azt megnyitottam, a Minoriták házatól áttettem a főtéri volt

Fröhlich-féle házhoz.

Nagyválasztékban érkeztek kész férfi- és gyermekruhák az

ŐSZI és TÉLI

idényre. Ugyisint

BEL- és KÜLFÖLDI

gyapjú szövöttek.

Mérték n. a. n. való megrendeléseket szintén elfogadok és azokat gyorsan, pontosan és jutányos áron eszközölöm.

929. (4—5)

Tisztelettel: **FEIN F.**

OLÁH RUDOLF

czipő-raktárban

férfi- női és gyermek czipők

dús választékban kaphatók.

Áruim jószágáról

kezeséget

VÁLLALOK.

Hallatlan olcsó árak!

Üzletemből

kikerült czipők

mindennemű javítását

potom áron

FELVÁLLALOM.

944. (3—5)

ÜZLET ELADÁS.

Kolozsvárt, a Fótéren

CSIKI IMRE CZÉG ALATT

23 éve fennálló jó hírnévű és nagyforgalmu

detail fűszer-, anyag-, festék és

mag-üzlete

családi körülmények miatt

kedvező feltételek mellett

AZONNAL ÁTVEHETŐ.

913. (4—4)

Az áruezikkék értéke

10—12 ezer forint.

Feltételek $\frac{1}{2}$ rész készpénz, a többi évi részletekben fizetendő.

— Értekezhetni ugyanott. —

Ujjonnan berendezett női-divat üzlet

MESKÓ L.

FÖTÉR 19. SZÁM.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy főtéri üzletemet a kor igényeinek megfelelőleg ujjonnan berendeztem — raktárom megnagyitva oda törekedtem, hogy az árak olcsósága és szolid kiszolgálás által t. vevőim bizalmát továbbra is kiérdemeljem.

Raktáromban kaphatók:

A legjobb minőségű RUHA-SZÖVETEK és hozzávaló mindenféle

selyem, bársony, zsinor és gombkötő diszek

Téli kabátok, Jaquettek, trico és Haras derekak, cipők, koszoruk, késztyűk, harisnyák, berlini és selyem kendők nagy választékban.

Kész női ruhák megrendeléseit felőlősség mellett elvállalom és a legujabb Journal után készítve pontosan eszközölöm.

Kitűnő tisztelettel:

MESKÓ L.

Kolozsvárt, főtér 19.

937. (2—6)

Uj kávéház!

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a **belső-utczában a Gróf Rhéday-féle házban** egy a kor kívánalmának teljesen megfelelő és egészen ujjonnan berendezett

KÁVÉHÁZAT

nyitok, gondot fordítván arra, hogy a n. é. vendégeim kiváló kényelmével, az árakra nézve is — fél oly olcsón, mint máshol — jussanak ugy az enni és inni valóhoz, mint a billiárd-játék élvezetéhez.

Különösen felhívom a figyelmet gyönyörű fali festményekkel ellátott

billiárd-termemre,

hol még Kolozsvárt nem látott kettős lapu tekeasztalok állanak tisztelt vendégeim rendelkezésére.

Mindenemű hirdapokkal felszerelt kávéházam többi helyiségei is megtelepülve vannak berendezve és kitűnő kávé kivül mindenemű legjobb és legfrissebb ételek és italokkal szolgálhatok.

Jelszavam: a legjobbat a legjutányosabb áron! n. é. vendégeim részére kiszolgáltatom.

Nagybecsű látogatását kérve a n. é. közönségnek, maradtam

kiváló tisztelettel

793. (18—20)

LORENZ FERENCZ,

kávéház-tulajdonos.

Azonnali elszállítás.

TÚZIFA!

Öl- vagy félöl számra, egészben vagy felvágva, házhoz szállítva a legjobb minőségű nem usztatott

bükkfa kapható

WERTHEIMER VILMOS

fűszer üzletében, Széchenyitér 7. szám

Egy egész öl fa 11 f. t. 50 kr.

Rögtöni elszállítás.

936. (2—20)

997. (3—3)

BORSAI

BÁNFFY SAJT,

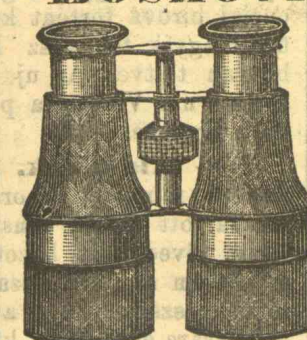
készítménye, kizárolagos raktár

KÓNYA SÁNDOR

fűszer-, csemege-, bor- és déli gyümölcs

üzletében, **főtér (Tivoli-ház.)**

Boskovitz A. látszerész Bécsből.

Van szerencsém a magas nemesség és n. é. közönségnek b. tudomására hozni, hogy előbbi 1873-ig helyben fennállott látszerész üzletemet

„Első Erdélyi látszerészeti intézet” czimén Kolozsvárt, főtér 23. sz. az Iparos Egylet palotájában személyes vezetésem alatt újolag megnyitottam.

Ezzel a magas nemesség és a n. é. közönségnek legjobb alkalma nyílik szemüvegeket, Oróspiteket, Lorgnetteket önön csiszolt üvegből, valamint valódi hegyi kristályból különböző miutakban, avatott szakképzettségem és 30 évi gyakorlatom folytán nem vásárolhatni.

Továbbá dús raktárt tartok: Színházi- és Távsövekből, melyek a szemet nem fárasztják, legjobb gyártmányú ércz Barometterek, Microscopok, Rajz szerek, különböző hőmérőkből (orvos urak használatára is).

Javítások és cserélések legjobban eszközöltetnek; nem tetsző árak becséréltetnek.

Továbbá árultatnak mindenféle Párisi és Bécsi díszművek, valódi francia illatszerek, különösen 20 év óta kedvelt gyártmányú fenyő-zappanyom, legjobb fajta Chinaezüst tárgyak stb. stb.

Rendkívüli olcsó határozott ábar.

Számos látogatásért esedezve vagyok tisztelettel:

BOSKOVITZ A. látszerész.

Kolozsvárt, főtér 23. szám.